

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 396/08-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. V., T., pre namietané porušenie jeho základných práv rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu Martin č. ObPÚ-2007/00072-SIM z 15. mája 2007, rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 23 Sp 26/2007-26, 5007200399 z 24. septembra 2007 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo 166/2007 z 25. júna 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. V. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2008 doručená sťažnosť J. V., T. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základných práv rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu Martin (ďalej len „pozemkový úrad“) č. ObPÚ-2007/00072-SIM z 15. mája 2007, rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) č. k. 23 Sp 26/2007-26, 5007200399 z 24. septembra 2007

a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Sžo 166/2007 z 25. júna 2008.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa domáhal navrátenia vlastníctva k pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov. V sťažnosti okrem iného uviedol: *„Od Obvodného pozemkového úradu v Martine... som neočakával priaznivé rozhodnutie v môj prospech. Odvolal som sa na Krajský súd v Žiline, kde som neuspel s tým, že nie som oprávnená osoba. V konaní bolo preukázané, že nie som závetným dedičom, vtedy som ešte nebol na svete, čoho sa pani sudkyňa JUDr. E. Č. dožadovala. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Krajského súdu v Žiline potvrdil s tým, že opravný prostriedok nie je prípustný... Záverom žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky posúdiť žalobu proti neznámym páchatelom násilnej smrti J. K. T. zo dňa 14. 6. 1938 podľa dostupných písomností a dokladov, ktoré som predložil na Obvodný pozemkový úrad v Martine s postúpením na Krajský súd v Žiline a následne na Najvyšší súd SR...“*

Sťažnosť nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu podľa § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predovšetkým z dôvodu, že neobsahovala relevantný petit, ktorý by bol vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Z podania, ale hlavne z priložených listinných dôkazov bolo možné zistiť, že sťažovateľ namietal označené rozhodnutia pozemkového úradu, krajského súdu a najvyššieho súdu, pričom zároveň žiadal o prešetrenie okolností okolo „*násilnej smrti*“ svojho príbuzného – J. K. T. Zo sťažnosti však nebolo zrejmé, aké základné práva a slobody sťažovateľ namietal, v čom videl porušenie práv a aké bolo odôvodnenie jeho návrhu. Zároveň k podaniu nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom tak, ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd v liste č. k. Rvp 15325/08-12 z 29. októbra 2008 (doručenom 31. októbra 2008) sťažovateľa poučil, aké predpoklady musí spĺňať kvalifikovaný návrh na začatie konania pred ústavným súdom, pričom ho upozornil na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil (s poučením, ako treba doplnenie náležitostí urobiť), pretože v opačnom prípade môže ústavný súd návrh odmietnuť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Okrem toho ho ústavný súd poučil aj o možnosti ustanoviť advokáta v konaní pred ústavným súdom pri súčasnom splnení troch nevyhnutných predpokladov.

Na túto výzvu ústavného súdu sťažovateľ dosiaľ nereagoval.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ bol upozornený na možnosť odmietnutia jeho sťažnosti v prípade jej nedoplnenia v súlade s poučením ústavného súdu, ale aj napriek tomu tak v stanovenej lehote neučinil.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany základných práv a slobôd a poučí ho o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je jeho procesnou povinnosťou a tiež v jeho záujme pokyny ústavného súdu na opravu alebo doplnenie sťažnosti rešpektovať (III. ÚS 120/05, III. ÚS 265/05).

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 334/06, III. ÚS 268/08, III. ÚS 340/08).

Keďže sťažovateľ aj napriek výzve na doplnenie podania nepodal kvalifikovaný návrh na začatie konania, ktorý by spĺňal náležitosti požadované príslušnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde, ústavný súd sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2008